కథా కౌముది

అంతరంగం

తమిళ మూలం: ఆనంద్ రాఘవ్

తెలుగు అనువాదం: గౌరీ కృపానందన్

ఆఫీసు గదిలో అడుగు పెట్టగానే అతని సీటుకు ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్న దీప్తి కనబడింది. అతను ఆమెను అక్కడ ఎదురు చూడలేదు. ఆఫీసుకి వెళ్ళకుండా ఇక్కడికి వచ్చిన కారణం తెలియక కంగారు పడ్డాడు. "ఏమైయ్యింది? ఏదైనా ప్రాబ్లమా?" నుదుటి మీద చెయ్యి వేసి చూస్తూ ప్రేమతో అడిగాడు.

"లేదు నిక్కీ. ఇటు వైపు ఒక క్లయింటు మీటింగ్ ఉంది."

చిరునవ్వుతో గోముగా అన్న దీప్తిని అనుమానం తీరనట్లు చూసాడు. ఇంట్లోంచి బయలుదేరినప్పుడు ఆఫీసుకి వస్తానని తనతో చెప్పలేదే

"క్లయింటు కాస్త ఆలస్యంగా వస్తానన్నారు. అంతవరకు నీతో ఉందామని ఇలా వచ్చాను." అతని మనస్సులోని ఆలోచన్లని గ్రహించినట్లు దీప్తి అన్నది.

దీప్తి... గత ఆరునెలలుగా అతని భార్య. అతనికిలాగానే M.B.A, రోజుకి పధ్నాలుగు గంటలపని, ఉరుకు పరుగులతో నిండిన జీవితం, చేతినిండా సంపాదన. అతని ఆరున్నర అడుగుల ఎత్తులో సగం మాత్రమే ఉంటుంది. అతనికి కొంచెం కూడా ఇష్టంలేని పానీ పూరీ, పావ్‌బాజీలను లొట్టలు వేసుకుని మరీ తింటుంది. వంట చేయడంలో ఇష్టంలేని, అతని మాతృభాష అయిన తెలుగును నేర్చుకోవడానికి ఎటువంటి ఆసక్తి చూపించని మనిషి.

ఆమె సగం, ఆఫీసు సగం అన్న రీతిలో నిఖిల్ పనులను ప్రారంభించాడు. ఫోను తీసి ఎవరితోనో మాట్లాడాడు. కాఫీ తెప్పించాడు. ఆమెను బయటకి పంపే మార్గాన్ని ఆలోచించాడు. ఎవరినో పిలిచి తన ఆఫీసు పనులను పదినిమిషాలకు పోస్ట్‌పోన్ చేయమని చెప్పాడు. కంప్యూటర్ ఆన్ చేసాడు.

దీప్తి దాని కోసమే ఎదురు చూస్తునట్లుగా, సహజంగా, అదే సమయంలో దృఢంగా "బై ది బై నిఖిల్! నేను ఈ రోజు ఉదయం పొరపాటున నీకు ఒక మెయిల్ పంపించాను" అన్నది.

అతను అర్థం కానట్లు చూసాడు.

"నిర్మల అన్న ఇ మెయిల్ ఐడికి పంపించడానికి బదులుగా నిఖిల్ అన్న ఐ.డి.కి పంపించేసాను. నిర్మల మెయిల్ రాలేదు అన్నది. నిర్మల్ బదులుగా నిఖిల్ అన్న అక్షరాల మీద క్లిక్ చేసినట్లునాను. పంపిన మెయిల్ లిస్ట్‌లో చూస్తే నిర్మల్‌కి బదులు నిఖిల్‌కి మెయిల్ వెళ్ళినట్లు తెల్సింది." నవ్వింది దీప్తి.

"ఓహో!" అన్నాడు క్యాజువల్‌గా. కళ్ళు అటూ ఇటూ తిప్పుతూ, చేతులు ఊపుతూ అభినయిస్తూ మాట్లాడుతున్న దీప్తిని ఓరకంటితో సునిశితంగా చూసాడు.

కంప్యూటర్‌కి ప్రాణం వచ్చినట్లు మానిటర్‌లో విండోస్ ప్రత్యక్షమయ్యింది.

"ఆ మెయిల్ వస్తే కాస్త డిలీట్ చేసేయి నిఖిల్" దీప్తి అన్నది వెంటనే.

"ష్యూర్" అన్నాడు.

అతని కళ్ళలోని సందేహాపు నీడల్ని గుర్తించినట్లు దీప్తి ఏదేదో మాట్లాడసాగింది. తాను చూడబోయే కస్టమర్ గురించి, ఆ కంపెనీ ప్రాజెక్టును కైవసం చేసుకోవడానికి తాను చేస్తున్న ప్రయత్నాల గురించి, తను పనిచేసే సంస్థకి, తన ప్రమోషన్‌కి ఆ కాంట్రాక్ట్ ఎంత ముఖ్యమైనది అని చెపుతున్న దీప్తిని పరకాయించి చూశాడు.

"నీకు టైమవ్వలేదూ. నాకు ఇంకో అరగంటలో మీటింగ్ ఉంది" అన్నాడు ముక్తాయింపుగా.

"అవును బయలుదేరాలి" అంటూ లేచి నిలబడింది కానీ కదలలేదు.

నిఖిల్ ఆఫీసు మెయిల్ ఐడిని లాగిన్ అయి ఆఫీసు మెయిల్స్ చెక్ చేసాడు.

"నీ జి మెయిల్ ఐడికి వచ్చి ఉంటుంది. "మానిటర్‌ని చూస్తూ అన్నది దీప్తి.

"నేను తరువాత డిలీట్ చేస్తాను. ఇపుడు ఆఫీసు మెయిల్స్ చాలా వచ్చి ఉంటాయి. ముఖ్యమైన వాటికి జవాబు ఇవ్వాలి. నువ్వు బయలుదేరు స్వీట్ హార్ట్." మనస్సులో బయలుదేరిన వ్యతిరేకత అతని మాటల్లో తొంగిచూసింది.

నిల్చున్నదల్లా వెళ్ళకుండా మళ్ళీ కూర్చుంది. నుదుటి మీద పడ్డ ముంగురులను చేత్తో వెనక్కి తోసింది. టేబుల్ మీద తన బ్యాగును పెడుతూ అతనివైపు చూసింది. యుద్ధరంగంలో అడుగుపెట్టబోయేటట్లు ఆమె తనను తయారు చేసుకుంది.

ఆమె చేతలు అతనికి కోపాన్ని, అనుమానాన్ని కల్గించాయి. ఏం కావాలన్నట్లు ఆమె వైపు సీరియస్‌గా చూసాడు.

"Nikki… I will be lot more relieved if you delete the mail I sent."

ఇంగ్లీష్ ఎంత సౌకర్యమైన భాష? ఇబ్బంది కలిగించే విషయాలను కూడా సులభంగా చెప్పడం సాధ్యం. దీప్తి మళ్ళీ నవ్వింది. ఆమె వెలువరిచిన కోరిక కన్నా ఆ నవ్వే అతనికి ఏదోలా అనిపించింది. ఆమె నవ్వులో చాలా రకాలు ఉన్నాయని అతనికి తెలుసు. స్నేహితులను చూస్తే వేరొక నవ్వు. అతని బంధువుల దగ్గర అంటీ ముట్టని నవ్వు. అతని దగ్గర వేరే రకమైన నవ్వు. ఆమె తడబాటును, కంగారునూ చూసిన తర్వాత ఆ మెయిల్‌ని చదివి తీరాలన్న ఆసక్తి, చిన్నపిల్లలకి ఉండే పట్టుదల ఏర్పాడ్డాయి. ఆ మెయిల్‌లో అసలేం రాసింది? దానికోసమే తను ఇక్కడ పడిగాపులు కాస్తోంది. క్లయింటుతో మీటింగ్ అంతా శుద్ధ అబద్ధం.

"కమాన్ దీప్తి. నువు బయలుదేరు.నేను డిలీట్ చేస్తానని చెప్పానుగా."

"డిలీట్ చేయడానికి ఒక్క నిమిషం పడుతుందా డియర్.!?"

"అవదు, కాని ఆఫీసు పనులను వదిలేసి ఆ పని చేయాల్సిన అవసరం ఏముంది? ఈ విషయంలో నువ్వు ఇలా పట్టుబట్టడం నాకు అర్థం కావడం లేదు దీపూ." ఆమెకి సమంగా అతికించుకున్న నవ్వుతో అన్నాడు.

"నేను ఎవరికో రాసిన ఉత్తరాన్ని నువ్వు చదివితే నాకు ఇబ్బందిగా ఉండదా నిక్కీ..? "

"కమాన్ దీపూ. నేను దీన్ని కచ్చితంగా చదివి తీరతానని నువ్వు తీర్మానించేశావా?"

"అలా కాదు నిక్కీ!"

అంత సులభంగా తన కోరికను అతడు నెరవేర్చడని అనిపించింది. **అతని చేతిలో ఉన్న తనకి సంబంధించిన వస్తువును అతని భావాలను గాయపరచకుండా, నేర్పుగా స్వాధీనపరచుకోవాలన్న కష్టతరమైన ప్రయత్నంలో తొలి అడుగు పెట్టింది.**

"నీకు సంబంధించిన పర్సనల్ విషయాలలో నేను తలదూరుస్తున్నానా? నీ మెయిల్ ఐ.డి. ఏంటి? పాస్ వర్డ్ ఏంటి? ఎవరికి మెయిల్ పంపిస్తున్నావు అని నేనెప్పుడైనా నిన్ను అడిగానా నిక్కీ?"

"కానీ ఈ వివరాలన్నీ నీతో పంచుకోవడంలో నాకెటువంటి అభ్యంతరం లేదు దీపూ" అన్నాడు మధ్యలోనే కలగజేసుకుంటూ.

"అదే విధంగా నా పర్సనల్ విషయాలన్నీ నీతో మాత్రమే షేర్ చేసుకోవాలని నువ్వు ఎదురు చూస్తున్నావా నిక్కీ?"

"అలా ఎదురు చూడటం తప్పుగా అనిపిస్తోందా దీపూ?"

తనకే తెలియకుండా చిన్న గొడవను సృష్టించబోతున్నట్లు అతని మనస్సు తెలియజేసింది. చెక్కులు పత్రాలు, అప్లికేషన్లు అన్నిటిలోనూ ప్రభావతి అని తనే సంతకం చేసి అమ్మ సంతకాన్ని కూడా సొంతం చేసుకున నాన్నని తన స్థానంలో ఊహించుకున్నాడు.

"పెళ్ళైన తర్వాత అన్నిటినీ నీతో పంచుకున్నా, నాకు అంటూ కొన్ని రహస్యాలు ఉండకూడదా నిక్కీ?"

"లైక్ వాట్ దీప్తి?" మాటల్లో కొంచెం కూడా కోపపు ఛాయలు కనిపించనీయకుండా జాగ్రత్త పడుతూ కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కూర్చుంటూ నిదానంగా అన్నాడు.

"అంటే...... " కొంచెం తడబడింది. అతని వితండవాదానికి జవాబు చెప్పాల్సిన నిర్బంధం. "అంటే... నాకూ నా ప్రాణ స్నేహితురాళ్ళ మధ్య, ఆడపిల్లలకి మాత్రమే మితమైన కబుర్లు... పాత సంఘటనలు. మేం మాట్లాడుకునే విషయాలు నీకు తెలియాల్సిన అవసరం లేదు కదా!"

ఒప్పుకోనట్లు చూసాడు. "భార్యాభర్తల మధ్య ఉండే పవిత్రమైన బంధానికి ఏ ప్రత్యేకతా లేదని అంటున్నావా?"

"సినిమా డైలాగులు చెప్పకు నిక్కీ. నాకూ అంటూ కొన్ని అంతరంగమైన విషయాలు ఉంటాయని నువ్వూ ఒప్పుకోవాలి. అది నీ గురించిన విషయమే అయినా దాన్ని పట్టించుకోని గొప్పమనసు నీకుండాలి."

ఇదేదో సినిమా డైలాగులా ఉందే అని అనుకుంటూ ఆమెకి జవాబు ఇవ్వబోయేముందు ఇంటర్ కం మోగింది. "లోపలికి రా సురేష్" అన్నాడు.

పాతికేళ్ళ యువకుడొకడు లోపలికి వచ్చి దీప్తి ప్రక్కన ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుని కొంచెం సిగ్గుపడుతూ నిఖిల్‌తో ఆఫీసు వ్యవహారాలను మాట్లాడుతున్న సమయంలో దీప్తి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది.

సురేష్ వెళ్ళిన తర్వాత నిఖిల్ మౌనంగా ఉన్నాడు. ఆరు నెలల సహచర్యంలో గంటల తరబడి మాట్లాడుకున్నప్పుడు తెలియని ఆమె యొక్క ఇంకో వైపు ఆ పదినిమిషాలల్లో కనబడినట్లు అనిపించింది. ఆమె మొండి వైఖరిని, పట్టుదల యొక్క ఎల్లల్ని స్పృశించి చూడాలన్న కోరిక కలిగింది.

మాటమార్చాడు. పైపై మెరుగులతో గడిపే సంబంధంగా కాకుండా, లోతుగా వేళ్ళు పాతుకుని నిలదొక్కుకునే సంబంధంగా జీవితాన్ని కొనసాగించాల్సిన ఆవశ్యకత గురించి, ఆదర్శ దంపతులకి మారుపేరుగా ఉండటం గురించి లెక్చర్ ఇస్తూ ఆఖర్న మెయిల్ వ్యవహారానికి వచ్చాడు.

"దీప్తీ! నీ అంతరంగాన్ని నేను గౌరవించాలని నువ్వు ఎదురు చూస్తున్నట్లు నా మీద నమ్మకం ఉంచి నువ్వు నడుచుకోవాలని నేనూ ఎదురు చూడవచ్చుకదా. డిలీట్ చేస్తానని చెప్పిన తర్వాత కూడా వెళ్ళకుండా నీ కళ్ళముందే ఆ పని చేయాలని నువ్వు ఆశించడం నా మీద నమ్మకం లేనందువల్లనే కదా!" సైకలాజికల్‌గా ఆమెను బెదిరిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు.

"నీమీద నమ్మకం లేదని కాదు హనీ! నా మనస్సుకి సమాధానం కోసం." `అవును` అని చెప్పకుండా డొంక తిరుగుడుగా అన్నది.

"అందులో అసలు ఏం వ్రాశావు?" అన్నాడు ఆమె కళ్ళకేసి చూడకుండా. లోలోపల రగులుతున్న ఆసక్తిని కష్టపడి అణుచుకుంటూ సహజ ధోరణి ప్రదర్శించబోయి ఓటమి చెందాడు. ఆమె కళ్ళల్లో తీవ్రతను గుర్తించి "సరే, ఎవరి గురించి? అదైనా చెప్పు" అన్నాడు ఒక మెట్టు దిగివస్తూ.

"లేదు నిక్కీ. ఎవరి గురించైనా ఉండనీ? చెప్పమని నన్ను బలవంత పెట్టకు."

"బలవంత పెట్టడం లేదు దీపూ. నిర్మలకి నువ్వు వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని నేను యాదృచ్ఛికంగా చూస్తే ఏమవుతుంది? దానికి నువ్వు ఇంత టెన్షన్ అవడం ఎందుకు? నిన్ను చూస్తే నాకు నవ్వొస్తోంది" అంటూ చిన్నగా నవ్వాడు. వేరే ఎవరి గురించో అయితే నేను చూడకూడదు అని ఇంత సీరియస్‌గా ఎందుకు ఉంటుంది? నా గురించే అయి ఉంటుంది. తను చదివే ఆల్ టస్ హక్లే, రుష్దీలను నేను చదవను అని వ్రాసిందా? నా కన్న తన సంపాదన ఎక్కువనా? పడగ్గదిలో నేను తనని సుఖపెట్టడం లేదనా? నిర్మలకా లేక నిర్మల్‌కుమార్ కా?

"నేను తర్కించబోవటం లేదు నిక్కీ. ఆ ఉత్తరం నీకు రాసింది కాదు. కాబట్టి దాని గురించి నువ్వు తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు."

నిశ్చలనంగా అన్న ఆమె మాటల్లో వెలువడిన పదును అతని అహాన్ని కుదిపి సవాలు చేసింది. బ్రతిమలాడుతుందని, దీనంగా వేడుకుంటుందని అనుకున్నదానికి బదులుగా గదమాయిస్తున్నట్లుగా అడుగుతున్న ఆమెను ఎలా ఎదుర్కోవడం? ధార్మిక బలం లేని, తన ఆలోచనలో తెలుసుకోవాలన్న ఆసక్తి మాత్రమే ఉన్నందువలన ఆమెను వేరే ఆయుధంతో ఎదుర్కోవాలనుకున్నాడు.

ముప్పై ఏళ్ళు నిండబోతున్నాయన్న అవసరంలో, మితిమీరిన సంపాదనని ఏం చేయాలో తెలియని గర్వంతో, ఇంటర్‌నెట్‌లో వెతికి, పరస్పరం ఫోటోలు మార్చుకుని, ఫోన్‌లో మాట్లాడి, సిన్మాహాలు చీకట్లో ప్రక్క ప్రక్కనే కూర్చుని, "ఏ అమ్మాయైన ఫరవాలేదు, పెళ్ళి చేసుకో` అని తల్లి తండ్రులు ఆశలు వదులుకోగా చేసుకున్న ప్రేమ పెళ్ళి ఇది.

"నీ అంతరంగాన్ని కాపాడుకోవడం మన ప్రేమ కన్నా ఎక్కువ ముఖ్యమైనదా?" అన్నాడు మృదువుగా.

ప్రేమ అన్న పదాన్ని అతని నోటినుంచి వినగానే ఆమె ముఖం వికసించింది. అది ఆమె అధికారం చెలాయించే రంగం. **అతను ఓడిపోతున్నాడని తెలియగానే మెరుపుకన్నా వేగంతో చేతులు చాపి అతని చేయిని పట్టుకుంది.** కళ్ళలోకి లోతుగా చూస్తూ అన్నది. "నువ్వేమనుకుంటున్నావో నాకు తెలుసు. నీ మీద ఒట్టు. నీ గురించి రాయలేదు. నన్ను నమ్ము."

తన మనసుని తొలిచేస్తున్న సందేహాన్ని ఆమె కుండబద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పగానే అతను మౌనంగా ఉండిపోయాడు. అంతలో ఫోను మళ్ళీ గణగణమని మ్రోగింది. "నిఖిల్! అందరూ నీకోసం వెయిట్ చేస్తున్నారు."

అందరికీ అవసరమే. ఆఫీసుకి, భార్యకి, ఆమెను పూర్తిగా తెలుసుకోవాలనుకుంటున్న తనకు.

అతను మౌనంగా ఉండిపోయాడు. అంతకన్నా ఏం చేయగలడు? సభ్యతను అనుసరించి ఓటమిని ఒప్పుకోవడమా? భార్య అంతరంగాన్ని తెలుసుకోవాలన్న న్యాయమైన, ఆటవికమైన కోరికను అణచుకుని జెంటిల్ మాన్‌లాగా ముఖానికి రంగుపూసుకుని తీరాలా?.

"ప్లీజ్ రా. మెయిల్‌ని డిలీట్ చేసేయి" అన్నది గోముగా.

"దీప్తి! వాద వివాదం చేయడం కోసం అనడంలేదు. మన మధ్య రహస్యాలు వద్దు అనే అంటున్నాను." నిజంగానే అది నిర్మలకే వ్రాసిన ఉత్తరమే అయితే ఇక ఆమెను ఎలా ఎదుర్కోవడం?

గబగబా జి మెయిల్ ఓపెన్ చేసి తన పేరు టైపు చేసాడు. పాస్ వర్డ్ టైప్ చేసే ముందు లేచి నిలబడ్డాడు. "నువ్వే చేయి. నా పాస్ వర్డు చెప్తాను." ఓడిపోయే ముందు ఆమెను ఇబ్బంది పెట్టాలన్న ఉద్దేశ్యం అతనిలో ఎక్కువైయ్యింది. ఆమె వద్దన్నా వినకుండా బలవంతంగా కూర్చోబెట్టాడు. పాస్ వర్డు చెప్పాడు.

ఆమె మౌనంగా బటన్లను నొక్కింది. మెయిల్స్ వరసగా రాసాగాయి. అందులో ఆమె పేరు స్పష్టంగా కనబడింది. దానిని సెలెక్ట్‌చేసి ట్రాష్‌కి పంపింది. దాని కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లు "ఇప్పుడు సంతోషమే కదా" అన్నాడు, ఆమెతో ఆయుష్షు పర్యంతమూ జీవితాన్ని గడపాలన్న అపాయానికి నెట్టబడిన ఫీలింగ్‌తో.

"ఒక్క నిమిషం" అన్నది నిదానంగా, ట్రాష్‌ని తెరిచి దానిని ఖాళీ చేసింది, ముందు జాగ్రత్తతో, వెనకే నిలబడ్డ అతను మండే అగ్నిగోళంలా... ఆ ఉష్ణం ఆమె వీపును తాకింది. తన మౌనంతో ఆమెను ఇంకా బాధించాడు.

"నా మీద కోపంగా ఉన్నావు కదూ" ఏదైనా మాట్లాడించాలన్న తపనతో ఆమె అన్నది.

"ఛా..... ఛా .. అలా ఏమీ లేదు. నువ్వు అన్నట్లు అది నాకు రాసినది కానప్పుడు దాని గురించి తెలుసుకునే హక్కు నాకు లేదు" పెద్ద మనిషి తరహా నటిస్తూ అన్నాడు.

"నిర్మలకి ఏదో ప్రోబ్లెమ్. డైవోర్స్ గురించి ఆలోచిస్తోంది. దాని గురించి మేము పరస్పరం వ్రాసుకున్న మెయిల్స్ నీ ఐ.డి.కి వెళ్ళిందని తెలిస్తే ఆమె చాలా అప్‌సెట్ అవుతుంది కదా. అందుకే నేను.."

హీనస్వరంతో మాట్లాడుతున్న దీప్తిని మధ్యలోనే ఆపాడు. "నాకు తెలియాల్సిన అవసరం లేదని అన్నానుగా."

అతని చెయ్యిని గట్టిగా నొక్కింది. "సరి, నేను బయలుదేరతాను. లేటయ్యింది" అన్నది. నగరంలో క్రొత్తగా ఒక హోటల్ ప్రారంభించినట్లు చెప్పింది. వచ్చే శుక్రవారం రాత్రి అక్కడికి వెళ్ళాలని అన్నది. అతను ఎయిర్ ఇండియా మహారాజులాగా వంగి ఆమెను గౌరవిస్తున్నట్లు అభినయిస్తూ "ఆజ్ఞ మహారాణీ! నా హృదయరాణి చెప్పిన తర్వాత నేను చెయ్యకుండా ఉండగలనా" అన్నాడు నాటకీయంగా. దీప్తి అతని చెంపమీద మురిపంగా వేళ్ళతో తట్టి "పోరా రాస్కెల్" అంటూ ఫ్లైయింగ్ కిస్ ఇచ్చింది.

ఆఫీసు మెట్లు దిగి చెట్టు నీడలో పార్కు చేసి ఉంచిన మారుతీకారు డోర్ తీసి లోపల కూర్చుంది. దీర్ఘంగా శ్వాస తీసుకుంది సెల్‌ఫోన్ తీసి నొక్కి - "విన్‌సెంట్! ఒక చిన్న సందేహం. మెయిల్ ఒకటి పొరబాటున డిలీట్ చేసేశాను. ట్రాష్‌కేన్ కూడా ఖాళీ చేసేశాను. ఆమెయిల్‌ను మళ్ళీ రిట్రీవ్ చేయడం సాధ్యమేనా?" అని అడిగింది.

లోపల నిఖిల్ ఫోన్‌లో "మూర్తీ! మెయిల్ ఒకటి పొరపాటున డిలీట్ చేసేశాను. ట్రాష్‌కేన్ కూడా ఖాళీ చేసేశాను. ఆ మెయిల్‌ను మళ్ళీ రీట్రీవ్ చేయడం సాధ్యమేనా?" అడుగుతున్నాడు..

చెన్నై వాస్తవ్యులైన గౌరి గారు తెలుగు నుంచీ తమిళంలోకీ, తమిళంనుంచీ తెలుగులోకీ అనేక కథలూ, నవలలూ అనువాదం చేసారు. వీరి అనువాదాలు తెలుగు-తమిళ భాషలలోని అన్ని ప్రముఖ పత్రికలలోనూ ప్రచురించ బడుతున్నాయి.